

Darul nopții

Stefan Doroftei Doimaneanu

M-am îmbrăcat în tainica
Vrajă a nopții,
Mi-am despletit norii
Ce-mi curgeau răzleți
Pe umeri,
I-am pieptănat cu razele
Luceafărului
Abia trezit,
Mi-am așezat cerul
Ornat cu stele
Drept pălărie,
Mi-am luat bastonul
De zefir,
Am pictat curcubeie
Pe obrajii mării,
Am adunat câteva buchete
De constelații,
Le-am oferit cadou
Lunii,
Cerându-i îngăduință,
Să pot dărui
Clipe de fericire !

Îndemnat să nu mai risipesc
Visele în zadar,
Din astre rătăcite,
Am făurit iute un colan
Pe care l-am așezat
Pe fruntea lui „Pegas”,
Înhămat la Carul cel mai Mare
Și am pornit degrabă,
Poposind la fereastra
Sufletului ei,
Unde încă mai suspină
De îndelungată așteptare
Iubirea !

Am sărutat-o,
Șoptindu-i fără încetare
Dragoste !